

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

11 grudzień 2019

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XI, NUMER 518

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 12.12.2019 r.

Kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym.

Towarzyszy nam Ewangelia wg św. Jana. Św. Jan, popularnie nazywany Umiłowanym uczniem ma nam pokazać już nie same wydarzenia, które poznawać mamy w Kościele przez oczy synoptyków, ale ma pomóc nam zobaczyć Tego, kto „mówi”. Czytamy teraz wskazany tekst Ewangelii i kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym w kluczu, który towarzyszył nam podczas lektury Ewangelii św. Marka.

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie ewangelicznej i spotkać osobiście z Jezusem, słuchając Jego pouczeń skierowanych do Ciebie, przyglądając się Jego działaniu, by pozwolić Jemu zadziałać w Twoim życiu.
3. Sformułuj modlitwę przy pomocy treści przeczytanej perykopy w dowolnej formie.
4. Zadanie, wskazówka lub komentarz w tabeli
5. Do jakich działań, czynów, dzieł czujesz się przynaglony przez to Słowo?
6. Zapisz swoje postanowienie, by wieczorem zrobić rachunek sumienia z wypełnienia Bożego wezwania płynącego z tego słowa.
7. Przeczytaj wskazany na dzień fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Na owocną pracę formacji ze Słowem Boga, błogosławię +

ks. Damian, Pasterz

Dzień	Fragment Ewangelii	KKK
Czwartek	J 11,1-45	1886-1896 nawrócenie i społeczność + skrót

Ostatnim czynem Mesjasza było oświecenie niewidomego: otworzył oczy na rzeczywistość, ukazując prawdę o Bogu i człowieku. Teraz daje wolność wobec ostatniego ograniczenia: wskrzeszenie Łazarza otwiera oczy na śmierć, hipotekę całego życia. Patrzenie w oczy śmierci i dociekanie jej tajemnicy, jest czymś koniecznym by żyć. Człowiek jest jedynym zwierzęciem świadomym umierania: zdaje sobie sprawę, że istnieje po to, by umrzeć. Cała wiedza i moc zmierza do tego, by wykupić się od śmierci i posiąść więcej życia. Dopóki żyjemy, śmierć bierze nas w swoje jarzmo i trzyma nas zawsze w szachu, który wcześniej czy później okazuje się matem. Jezus wybawia nas nie „od” śmierci. Zbawia nas natomiast „przez” śmierć. Nie odbiera nam tego kresu, który jest konieczny by żyć, ani zaszczytu, że jesteśmy tego świadomi. Ofiaruje nam jednak nowy sposób rozumienia i przeżywania śmierci, sposób boski. Każde nasze ograniczenie, nie wyłączając tego ostatniego, nie jest negacją nas samych, ale miejscem relacji z innymi i z Innym. Zamiast ograniczać się do obrony czy ataku, możemy otworzyć się na komunię i realizować się na obraz Boga, który jest miłością. My znamy życie przeznaczone na śmierć. Jezus ukazuje nam śmierć prowadzącą do życia. Mamy tu do czynienia z ostatnim ze „znaków”, które objawiają chwałę Syna Bożego. Po tym opowiadaniu nastąpi męka Jezusa, która realizuje sens całej Jego działalności: Jezus jest Synem, ponieważ przekazuje swoje życie braciom, a przekazuje je, gdyż jest Synem.

Piątek	J 11,1-45	1897-1904 władza
--------	-----------	------------------

Zmartwychwstanie to wiara w Jezusa: kto wierzy w Niego, już teraz jest w komunii z Synem, i jeśli nawet umrze, żył będzie (w. 25). Co więcej, kto żyje i wierzy w Syna, nie umrze na wieki

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatory diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Pańkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

(w. 26). Jest bowiem uczestnikiem życia Boga, który jest miłością. Powrót Łazarza do życia jest znakiem tego, co przydarzyło się siostrze Marii i Marcie. Brat ich wychodzi chwilowo z grobu, by tam jednak ponownie powrócić; siostry natomiast wychodzą z miejscowości smutku i domu żałoby, by już tu na ziemi spotkać Pana życia. Prawdziwie wskrzeszonym nie jest Łazarz, który powrócił do życia śmiertelnego, ale jego siostry i ci, którzy uwierzyli Jezusowi i przeszli do życia nieśmiertelnego.

Sobota	J 11,1-45	1905-1912 dobro wspólne
Sobota – Wszystkie postacie są w ciągłym ruchu: Jezus i Jego uczniowie przechodzą z Zajordanii do Betanii, Żydzi z Jerozolimy, Marta z wioski, Maria z domu, Łazarz wychodzi z grobu. Tu spotykają się wszyscy, i żywi i już umarli. Życie jest ruchem, który definitywnie kończy się w grobie. Łazarz jest już wewnątrz grobu. Inni dotychczas stoją na zewnątrz. Słowo, które powołało z nicości wszystkie rzeczy, w Synu Człowieczym słyszane jest także przez zmarłych sprawiając, że wychodzą oni z grobu: jest to nowe stworzenie, definitywny exodus ze śmierci do życia (por. 5,24-29). „Poznacie, że ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę” (Ez 37,13). Jezus jest zmartwychwstaniem i życiem. Zmartwychwstanie to życie, które nie ignoruje śmierci, owszem, przechodzi przez nią, nadając jej prawdziwe znaczenie. Kościół wierzy, że Jezus jest Synem Bożym. Przeżył on swoją gwałtowną śmierć jak dar własnego życia dla braci: w Nim zaofiarowana jest nam możliwość uwolnienia od strachu przed śmiercią, która czyni nas niewolnikami egoizmu, abyśmy mogli żyć jak Jezus w miłości. To jest życie wieczne, życie pełne, jakie Syn przyniósł braciom.		
Niedziela	J 11,46-53	1913-1917 – odpowiedzialność i uczestnictwo
Niedziela – Jezus umiera jak Łazarz i każdy człowiek. Posiada On jednak moc dania życia i otrzymania go na nowo. Co więcej, dlatego że je daje, otrzymuje je jako Syn równy Ojcu, Dawcy życia. Jest to „rozkaz” otrzymany od Ojca (J 10,18). Jezus przywracając życie Łazarzowi skazany zostanie na śmierć (w. 53). Kto daje życie, otrzymuje śmierć, lecz właśnie otrzymując śmierć, daje życie. Jest to widniejący już na horyzoncie paradoks krzyża. Krzyż wyraża zarówno szczyt zła będącego w człowieku, jak i dobra, jakiego Bóg pragnie dla człowieka: objawia „Jego chwałę”, bezgraniczną miłość, która bierze na siebie wszelkie nasze ograniczenia. Wskrzeszenie Łazarza natomiast jest znakiem globalnym: danie życia zmarłemu oznacza zwycięstwo nad ostatnim nieprzyjacielem człowieka (1 Kor 15,26). Mały tu punkt kulminacyjny „księgi znaków”.		
Poniedziałek	J 11,54-57	1918-1927 skrót
Rozdział 11 kończy się uwagą, że blisko jest Pascha. „Wielu” przychodzących do Jerozolimy, oczyszczonych zostanie nie przez ich ryty, ale przez strumień wody żywej, która wypłynie ze świątyni, przez krew i wodę, które wypłyną z boku ofiarowanego Baranka (19,34). Po wskrzeszeniu Łazarza wszyscy szukają Jezusa. Jak nie można nie szukać Tego, który daje życie, który jest zmartwychwstaniem i życiem? On Przyjdzie na święto. I odbędzie się Pascha, w czasie której zrealizuje się to, czego wskrzeszenie Łazarza było „znakiem znaków”. Przywódcy, którzy są złodziejami i rozbójnikami, podjęli decyzję o zabiciu Jezusa. Szukają współników, by uwięzić „dobrego pasterza”, który oddaje swoje życie za owce. On jest Synem, który wypełnia przykazanie Ojca.		
Wtorek	J 12,1-11	1928-1933 poszanowanie osoby ludzkiej
Wtorek – Opowiadanie oznacza początek ostatniego tygodnia Jezusa. Jest to początek nowego stworzenia, światło, które rozjaśnia to, co Pan przyszedł wypełnić w Jerozolimie. Niewiasta ta jest pierwszą, która czyni coś dla Jezusa i co Jezusowi się podoba. Mówi bowiem Jezus, „że spełniła dobry uczynek”. Jest to dobry uczynek w ścisłym tego słowa znaczeniu, który przenosi stworzenie do pierwotnego piękna, z którego wypłynęło. Wreszcie stworzenie odpowiada na miłość swego Stwórcy! Scena rozpoczyna się i kończy odwołaniem do postawy tłumu, dotychczas życzliwego dla Jezusa (11,55n; 12,9), w przeciwieństwie do przywódców, którzy chcą pojmać Jezusa i zabić (11,57; 12,10n). Prawdziwym bohaterem opowiadania jest olejek nardowy, który daje siebie ze swej natury, rozsiewając przyjemny zapach i radość. Jest symbolem Boga, który kocha i udziela się wszystkim. Relacja zamyka pierwszą		

cześć Ewangelii i otwiera na drugą. Jesteśmy na sześć dni przed trzecią Paschą, ostatnią ze świąt wspomnianych w Ewangelii Jana. Pascha „żydowska”, w czasie której składa się Bogu baranka, stanie się Paschą Pana z ofiarą Baranka Bożego (19,28-30), który umiera za zbawienie wszystkich (II,51n). Namaszczaniem w Betanii rozpoczyna się relacja z ostatnich sześciu dni Jezusa, które przywołują na myśl sześć pierwszych dni (1,19-2,12). Pierwsze sześć dni kończyło się weselem w Kanie Galilejskiej i zapowiedzią „godziny”. Ostatnie sześć dni, w których nadchodzi „godzina”, rozpoczyna się tą sceną zaślubin w Betanii. Dzień siódmy, wolny, będzie odpoczynkiem grobu i ustąpi miejscu ósmemu dniowi, dniowi bez zachodu, który rozpocznie się z kolei sceną zaślubin Marii, która wreszcie obejmuje uściskiem Tego, którego szukała (20,1—8). Maria namaszcza stopy Tego, który wkrótce obmyje nogi swoich uczniów, namaszcza drogocennym olejkiem stopy Mesjasza, który następnego dnia wejdzie do Jerozolimy, aby królować. *Jezus* jest Oblubieńcem, którego imię brzmi „olejek rozlany” (Pnp 1,3). Za sześć dni rozbite zostanie naczynie Jego ciała i wyjdzie z niego chwała Boża, której aromat rozleje się na cały świat. *Kościół* reprezentowany jest przez Marię, oblubienicę, która odpowiada na miłość Oblubieńca.

Środa

J 12,12-19

1934-1938 równość i różnica między ludźmi

Środa – Uczniowie widzą, jak na ich oczach realizuje się wielka obietnica, ale jej jeszcze nie rozumieją, chociaż przepowiedzieli to Prorocy. Jezus jest królem, Pomazańcem Pańskim, który nadchodzi. Przychodzi do swego miasta, dźwigając na sobie aromat olejku od Marii. Tłumy wychodzą Mu naprzeciw, oklaskują Go i podążają za Nim z powodu dokonanych czynów, z których ostatnim był dar życia dla Łazarza. Tłumy wychodzą naprzeciw Jezusowi jako królowi: niosą gałązki palmowe, znak zwycięstwa. Ogłaszają Go królem Izraela, Tym, który przychodzi w imię Pańskie, aby uwolnić naród od śmiertelnego ucisku. Dopiero po chwale *krzyża* uczniowie rozumieją, dlaczego w odpowiedzi na chęć obwołania Go przez tłum królem, Jezus znajdzie sobie osiołka i wjedzie do miasta na nim. Ukazuje w ten sposób swój styl królowania. Jezus jest pomazańcem Bożym i zbawicielem świata właśnie jako udający się na swój pogrzeb (por. w. 7). Jest „pokorny”, akceptuje „ludzka” kondycję, która kończy się w grobie, jak *Łazarza* i wszystkich ludzi. *Jezus* jest królem, który przychodzi w imię pańskie. Dlatego jest odmienny od królów, którzy przychodzą w imieniu ludzi. *Kościół*, jak każdy człowiek, wezwany jest do zrozumienia istotnej niejasności, jaka tkwi w idei Boga i człowieka. Powinien opowiedzieć się za Panem, który wyzwala i daje życie, przedkładając Go nad różnych panów, którzy uciskają i dają śmierć.

Intencje do modlitwy

- ✓ Za dusze śp. ks. Marcina Szopińskiego
- ✓ O nawrócenie dla zatwardziałych grzeszników
- ✓ O miłość i jedność we wspólności

Ogłoszenia

1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Postługa modlitwą wstawienniczą prowadzona jest w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam. Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl w zakładce *Zapisy*. Kolejny dyżur w m-cu grudniu wypada za tydzień 18 grudnia br. (środa).

3. W dniu 17.12.2019r. (wtorek) o godz. 18.30 w salce Miriam odbędzie się spotkanie diaconii prowadzenia spotkań i prorockiej.

4. W dniach od 19.12.2019r. do 06.01.2020r. trwać będzie świąteczna przerwa dla Wspólnoty. Po Nowym Roku spotykamy się 08.01.2020r. (środa). Na ten dzień zostało zaplanowane spotkanie opłatkowe i wspólne kołędowanie.

